

SAMENVATTING

105164 - Verzet tegen kennelijk niet-ontvankelijkverklaring; VO

De werknemster heeft beroep ingesteld tegen de mededeling van haar rector inhoudende dat zij in het schooljaar 2011/2012 volledig in het tweedegraads gebied werkzaam zal zijn. Zij heeft daarbij gesteld dat deze beslissing inhoudt het direct of indirect onthouden van promotie.

De Voorzitter van de Commissie van Beroep VO heeft dit beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. In verzet wordt geoordeeld dat als gevolg van het convenant leerkracht van 1 juli 2008 en de daarin opgenomen beleidsafspraken ten aanzien van de zogeheten functiemix er thans weer promotiecriteria zijn op grond waarvan een werknemer in aanmerking kan komen voor benoeming in een hogere docentenfunctie. Nu de beroepsgrond in de wet en cao is blijven staan, geldt dat onderpromotie dient te worden verstaan de overgang in het kader van de functiemix naar een (docenten) functie met een hogere salarisschaal. Het niet inwilligen van een verzoek van een werknemer om lessen te krijgen in het bovenbouwgebied teneinde te kunnen voldoen aan de voorwaarden om voor een hogere docentenfunctie in aanmerking te komen, wordt, in dit licht bezien, aangemerkt als het indirect onthouden van promotie. Het beroep tegen deze beslissing is derhalve ontvankelijk. Verzet gegrond.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

mevrouw A, wonende te B, hierna te noemen A

en

de Raad van Bestuur van de C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mevrouw mr. M.S. van Hien

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzetschrift van 2 november 2011, ingekomen op 3 november 2011 en aangevuld bij brieven met bijlagen van 16 november 2011 en 15 januari 2012, heeft A verzet aangetekend tegen de uitspraak van de Voorzitter van de Commissie van Beroep VO van

1 november 2011, inhoudende niet ontvankelijkheid van een door A op 14 juli 2011 ingesteld beroep tegen de mondelinge mededeling van de rector van het E d.d.

1 juli 2011, inhoudende dat zij in het schooljaar 2011/2012 volledig in het tweedegraads gebied op het E werkzaam zal zijn.

Bij brief van 17 november 2011 heeft de Commissie de werkgever in de gelegenheid gesteld om voor 9 december 2011 een verweerschrift in te dienen.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 8 december 2011.

De mondelinge behandeling van het verzet vond plaats op 24 januari 2012 te Utrecht.

A verscheen in persoon en werd vergezeld door mevrouw F, een collega.

De werkgever werd vertegenwoordigd door de heer drs. G, rector van het E te H, I en J en de heer mr. K, beleidsmedewerker juridische zaken van C, daartoe bijgestaan door de gemachtigde.

Partijen hebben beide een pleitnotitie overgelegd.

2. DE FEITEN

A, geboren 2 juli 1970, is sinds 1994 in een dienstverband voor onbepaalde tijd met een volledige betrekkingsomvang werkzaam bij C als docent Duits op het E, locatie I/H. A is benoemd als docent LB, docent onderbouw/VMBO.

Op de arbeidsovereenkomst is van toepassing de CAO C.

Omdat het verzoek van A om les te geven in het eerstegraadsgebied op het E niet door de werkgever werd ingewilligd, heeft zij zich op 12 december 2010 gewend tot de Commissie van Beroep Katholiek Voortgezet Onderwijs, bij welke commissie het bevoegd gezag destijds was aangesloten. Op 18 maart 2011 heeft deze commissie uitspraak gedaan en het beroep deels ongegrond, deels niet-ontvankelijk verklaard.

Na de mondelinge mededeling van de rector op 1 juli 2011 over de lessenverdeling 2011/2012, schriftelijk bevestigd op 14 juli 2011, heeft A bij beroepschrift van 14 juli 2011 wederom beroep ingesteld bij Commissie van Beroep Katholiek Voortgezet Onderwijs. Deze commissie heeft het beroep bij brief van 23 augustus 2011 ter verdere behandeling doorgezonden aan de Commissie van Beroep VO omdat de werkgever zich inmiddels bij deze commissie had aangesloten.

Bij uitspraak van 1 november 2011 heeft de Voorzitter van de Commissie van Beroep VO het beroep kennelijk niet/ontvankelijk verklaard omdat er naar het oordeel van de Voorzitter geen sprake was van een voor beroep vatbare beslissing.

Tegen deze uitspraak is het verzet gericht.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Volgens A dient de urenverdeling voor het schooljaar 2011/2012 te worden aangemerkt als een voor beroep vatbare beslissing, te weten het direct of indirect onthouden van promotie. Door haar bewust de kans te ontnemen om in de bovenbouw havo-vwo les te geven en haar uitsluitend in te zetten in het tweedegraads gebied, kan zij als eerstegraadsdocent te zijner tijd geen recht doen gelden op een LD-functie. Hiermee handelt de werkgever tegen het beoogde doel van het regeringsbeleid om eerstegraads docenten kansen te bieden op financiële promotie. Ook gaat de werkgever hiermee voorbij aan de herhaaldelijk door haar geuite wensen en ambities. A verwijst naar de eerdere uitspraak van de Commissie van Beroep Katholiek Voortgezet Onderwijs die een dergelijk beroep wel ontvankelijk heeft verklaard.

A voert tevens aan dat een collega al negen jaar lang de werkzaamheden in de bovenbouw claimt terwijl zijzelf destijds langer in dienst was dan deze collega en geen mogelijkheid kreeg om te solliciteren op de vrijkomende LD-functie. Voorts is een nieuwe mannelijke collega benoemd als docent LD terwijl hij (nog) niet aan de functievoorwaarden voor LD voldeed en zonder dat de noodzaak tot benoeming in deze functie bestond. A ziet niet in waarom haar dan geen LD-functie kan worden toegekend. Ter zitting heeft A desgevraagd verklaard dat zij een uitnodiging van de werkgever om in gesprek te gaan over een mogelijke overplaatsing niet heeft ontvangen.

De werkgever voert aan dat geen sprake is van een voor beroep vatbare beslissing. A kan op grond van de Wet op het voortgezet onderwijs (WVO) en de CAO C geen beroep bij de Commissie instellen tegen de verdeling van uren en de werk-/taak-/lessentoedeling. De lessentoedeling is een bevoegdheid van de schoolleiding en de Commissie kan daar niet in treden. De Voorzitter heeft het beroep van A dan ook geheel correct en op juiste gronden kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. Overigens verricht A haar werk, geheel conform haar arbeidsovereenkomst, in de onderbouw havo-vwo en in het vmbo. De werkgever is niet verplicht haar te benoemen in de functie van docent bovenbouw, docent LD. Indien A in een periode van vier jaren gedurende twee jaren structureel, voor meer dan 550 klokuren per jaar, lessen in het eerstegraadsgebied zou hebben verzorgd, dan zou haar functie worden gewaardeerd naar schaal LD. A heeft echter nimmer structureel lessen verzorgd in het

eerstegraadsgebied; op het E zijn daartoe ook geen mogelijkheden, ook gezien de sterke leerlingendaling vanaf 2009. De werkgever is echter wel bereid om A te begeleiden en ondersteunen bij het solliciteren op een vacante functie van docent LD op andere scholen van C. Onlangs heeft de werkgever A een uitnodiging gezonden om daarover in gesprek te gaan, temeer omdat er inmiddels een vertrouwensbreuk is tussen A, de betrokken collega's en directieleden.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het verzet is gericht tegen een uitspraak van de Voorzitter van de Commissie van Beroep en binnen de daartoe geldende termijn, genoemd in artikel 3 lid 3 van het Reglement van de Commissie is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het verzet kennis te nemen en is het verzet ontvankelijk.

Het verzet

De Commissie zal beoordelen of de Voorzitter op juiste gronden heeft kunnen komen tot kennelijk niet-ontvankelijkverklaring van het beroep.

Artikel 52 lid 1 Wet op het voorgezet onderwijs (WVO) alsmede artikel K1 lid 1 CAO C somt limitatief de beslissingen op waartegen een personeelslid van een instelling die is aangesloten bij de Commissie beroep kan instellen. A stelt dat sprake is van een beslissing tot het direct of indirect onthouden van bevordering. In zoverre is de Commissie bevoegd het beroep in behandeling te nemen.

Als gevolg van de herziening van de salarisstructuur in 1985 werd de functie van docent bezoldigd volgens een salarisschaal die bestond uit een aantal aanloopschalen en een maximumschaal. Als de docent de aanloopschalen had doorlopen, had hij in beginsel recht op overgang, promotie genoemd, naar de hoogste schaal. Voorwaarde voor promotie was dat de docent voldaan had aan de zogeheten promotiecriteria, opgenomen in de circulaire DI-AB (Directie Arbeidsvoorwaarden en Beleid) 85-100, behorende bij de nota Herziening Onderwijs Salarisstructuur. Deze promotiecriteria hielden in: brede inzetbaarheid en nascholing en werden nader gedefinieerd in de circulaire.

De directe weigering van de werkgever om de werknemer, die het maximum van de bij zijn functie behorende hoogste aanloopschaal had bereikt, te laten overgaan naar de maximumschaal hield in het direct onthouden van promotie. Als de werkgever weigerde mee te werken aan de realisering van de voorwaarden waaronder de werknemer over kon gaan naar de bij zijn functie horende maximumschaal was sprake van indirect onthouden van promotie.

Als gevolg van de invoering van de nieuwe salarisstructuur heeft een wetwijziging van de Wet op het voortgezet onderwijs plaatsgevonden waarin onder meer in artikel 52 lid 1 onder c is opgenomen de mogelijkheid om beroep in te stellen tegen een beslissing van het bevoegd gezag inhoudende het direct of indirect onthouden van promotie.

Uit de parlementaire geschiedenis bij kamerstuk 18525 blijkt dat de reden voor deze wetwijziging er in lag dat "eenheid in de rechtspleging" was gewenst omdat bij weigering van promotie tot seniordocent door een bevoegd gezag, voor een leraar in het openbaar onderwijs beroep bij de ambtenarenrechter openstond.

Hoewel de salarisregeling inmiddels is veranderd - functies hebben nog maar één loonschaal en van aanloopschalen is geen sprake meer - is de beroepsgrond 'het direct of indirect onthouden van promotie' in wet noch cao geschrapt. De Commissie heeft sindsdien in haar uitspraken overwogen dat

geen sprake is van het direct of indirect onthouden van promotie indien de desbetreffende werknemer reeds werd bezoldigd in de bij de functie geldende maximumschaal en er voorts geen sprake was van een regeling die recht gaf op een hogere functie.

Per 1 juli 2008 is het Convenant Leerkracht van kracht geworden. Onderdeel hiervan maakt uit de zogenoemde functiemix, een serie van beleidsafspraken, gemaakt tussen de minister van OCW en de sociale partners, over de verdeling van extra gelden van OCW. De functiemix leidt bij scholen tot een nieuwe verdeling van docentfuncties met de bijbehorende salarisschalen LB, LC en LD, waarbij de werkgever extra of nieuwe docentfuncties beschikbaar stelt en de bestaande functiebeschrijvingen herijkt. Doel van deze regeling is mede het scheppen van doorgroeimogelijkheden voor docenten naar hogere functies binnen de instelling.

Behoudens het entreerecht LD, dat de eerstegraads bevoegde docent die structureel lesgeeft in de bovenbouw havo-vwo vanaf 1 augustus 2014 recht geeft op een LD-functie, kunnen aan de school verbonden docenten solliciteren naar deze functies. De werkgever stelt criteria op waaraan de werknemers dienen te voldoen om in aanmerking te komen voor een hogere functie. De eerste benoemingen in het kader van de functiemix dienden per 1 augustus 2010 te geschieden.

De beleidsafspraken uit het Convenant Leerkracht zijn naar het oordeel van de Commissie gericht op het stimuleren van loopbaanbeleid, het stimuleren van werken in het eerstegraadsgebied en het creëren van promotiemogelijkheden voor docenten. Omdat er derhalve thans weer promotiecriteria zijn op grond waarvan een werknemer in aanmerking kan komen voor benoeming in een hogere docentfunctie en de beroepsgrond in de wet en cao is blijven staan, is de Commissie van oordeel dat onderpromotie dient te worden verstaan de overgang in het kader van de functiemix naar een (docenten) functie met een hogere salarisschaal.

Het niet inwilligen van een verzoek van een werknemer om lessen te krijgen in het bovenbouwgebied teneinde te kunnen voldoen aan de voorwaarden om voor een hogere docentfunctie in aanmerking te komen, merkt de Commissie, in dit licht bezien, aan als het indirect onthouden van promotie.

Een eerstegraads docent die per 1 augustus 2014 kan aantonen structureel (meer dan twee jaar) les te geven in het eerstegraadsgebied en daartoe ook bevoegd is, kan op grond van artikel 5.2 CAO VO recht doen gelden op een LD-functie. De CAO-C verklaart deel 1 van de CAO VO, waarin deze bepaling is opgenomen, van overeenkomstige toepassing. Vaststaat dat de werkgever A met de beslissing van 14 juli 2011 niet toestaat om in het schooljaar 2011/2012 lessen in de bovenbouw te geven. Hierdoor is het voor A niet mogelijk om te voldoen aan de voorwaarde die gesteld wordt aan de benoeming in een docent LD-functie, te weten het structureel werkzaam zijn in het eerstegraadsgebied. Aldus is de Commissie van oordeel dat de beslissing van de werkgever om A niet structureel in te zetten in het eerstegraadsgebied dient te worden aangemerkt als een beslissing tot het indirect onthouden van promotie. Dit betekent dat het beroep tegen deze beslissing ontvankelijk is.

Gelet op het bovenstaande oordeelt de Commissie het verzet gegrond. Hierdoor vervalt de uitspraak waartegen verzet was gedaan en wordt het onderzoek voortgezet in de stand waarin het zich voor de uitspraak bevond.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het verzet gegrond.

Onderwijsgeschillen

**Commissie van Beroep
VO**

Aldus gedaan te Utrecht op 7 maart 2012 door mr. L.C.J. Sprengers, voorzitter,
drs. J.A.M. van Agt, drs. K.A. Kool, mr. D.A.M. Schilperoord en mr. drs. B.H. van Velzen,
leden, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. L.C.J. Sprengers
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris